

Jaroslav Bašta: Zrada černého pěšce

 prvnizpravy.cz/zpravy/politika/jaroslav-basta-zrada-cerneho-pesce

K napsání tohoto komentáře mě inspirovala Lenka Procházková svým příměrem Petra Pavla k šachovému pěšci proměněném v jezdce a postrkovaném po šachovnici někým z temného pozadí.

Jaroslav Bašta, poslanec SPD

29. ledna 2023 - 02:20

Její příměr docela sedí, ale symbolika šachové hry nám dává lepší vysvětlení toho, co se za uplynulé roky přihodilo, píše Jaroslav Bašta v komentáři pro Prvnizpravy.cz.

Pěšec je nejslabší šachová figurka. Může se pohybovat pouze kupředu, nejprve o dvě, posléze jen o jedno políčko. Možná proto je jich nejvíce, osm ze šestnácti celkových kamenů na každé straně. Královskou hru vynalezli moudří učenci, kteří věděli, že prostým lidem je třeba dát naději, že jejich těžké a jednotvárné životy se mohou zázračně změnit. Když jako bezprávní pěšci odhodlaně půjdou stále vpřed až na samý okraj šachovnice, mohou se stát někým

jiným, kteroukoliv další figurou na šachovnici. Se dvěma výjimkami – nemohou zůstat sami sebou a nemohou se proměnit v krále.

Tuto naději pro prosté vojáky kdysi pěstoval pruský král Fridrich II., který hlásal, že každý z nich nese ve své tornistře maršálskou hůl, a je jen na něm a na jeho osudu, zda jí jednou opravdu dostane. Paradoxní, jak už to v historii obvykle bývá, je, že tento princip se opravdu prosadil až za Velké francouzské revoluce a několika revolucí v 19. a 20. století.

Ted' se mi zdá, že po třiceti třech letech se touto cestou vydala i naše mýtická Sametová revoluce. Vybalila z tornistry generálskou hodnost pro člověka, který svým původem a dosavadním životem symbolizoval to nejhorší, proti čemu jsme v listopadových dnech roku 1989 protestovali. Zároveň jsme tohoto černého pěšce nechali, aby se tvářil jako nejbělejší ze všech bílých a postupoval až tam, kde se promění.

Zůstanu-li u šachové symboliky, změní se v nejsilnější figuru, v dámu, která musí hájit a poslouchat svého krále. Poslouchat bude, činil tak celý život, a proto si jej také vybrali. Na rozdíl od šachu s jeho pevnými pravidly a přehlednou šachovnicí, zatím netušíme, komu bude bývalý černý pěšec zavázán.

Českou republiku očekávají velmi krušné roky. Pro 20% našich spoluobčanů to nebude nic nového, ti už pod hranici bídy spadli. Dalších, možná až dvakrát tolik, to postihne v příštích dvou letech. Jsou jen dva možné scénáře – buď plni iluzí narazí s rozběhem do tvrdé zdi asociální reality,

nebo se zvolna začnou bořit bažiny beznaděje a bídy. V tom druhém případě světlo na konci tunelu nevidím, dodává Jaroslav Bašta.

(rp,prvnizpravy.cz,foto:arch.)

**Líbil se Vám tento článek?
Nezávislost naší redakce můžete podpořit peněžitým darem převodem na účet**

Pro platby ze zahraničí: IBANCZ5601000000438974200277
BIC / SWIFT kódKOMBCZPPXXX

Děkujeme, že nás podporujete!